

Evelio Boal, n.º 25
(abans Alt de St. Pere)

Telèfon
21596

PORTANTVEU

del CASAL NACIONALISTA D'ESQUERRA
DEL DISTRICTE IV

(Adherit a Esquerra Republicana de Catalunya).

ANY I (SEGONA EPOCA) // BARCELONA, DESEMBRE 1937 // NUMERO 12

Problemes de la reraguarda

Per Abelard Mas

Per més que dies enrera corria amb molta insistència el rumor que s'estaven fent gestions diplomàtiques, per tal d'assolir una mena de pacte, o armistici, encara que tan sols fos una pausa per a donar fi a l'actual guerra, tenim la plena seguretat que tal cosa no ha existit ni remotament en l'ànim dels nostres homes representatius, i la prova més convincent ens la donen en les seves manifestacions el cap del Govern Dr. Negrín i el nostre President Lluís Companys.

Podria ésser molt factible, i possiblement així deu ésser, que la tal espècie hagués estat llençada des del camp facciós, per tal d'assolir una petita pertorbació en la nostra reraguarda, però tenim el convenciment, i els fets ens demostren que efectivament així és, que en la reraguarda, malgrat tots els contratemps passats, i tots els que puguin venir, no aconseguiran desmoralitzar-nos.

I precisament, en aquests moments en què la República compta amb un Exèrcit completament disciplinat, i amb el material necessari per a fer front a la més ferma ofensiva que l'enemic pretengui fer-nos, és del tot impossible que ningú pensi en semblant cosa, sinó molt al contrari, tothom vol sols i únicament una victòria decisiva per mitjà de les armes, o bé, una capitulació sense condicions dels facciosos, però jamai un pacte amb els homes que sense el més petit símptoma de patriotisme, ni el més lleu sentit del que és i significa el nacionalisme que ells ploclamen a tot vent, donen pas a l'estranger invasor, i permeten i l'ajuden perquè desapareguin d'Espanya totes aquelles obres d'art i totes les riqueses que la nostra terra produeix i que ells les necessiten pel seu desenvolupament.

Ara bé, tot això no ens priva de reconèixer que la tal espècie ha fet lleugeres presions en l'ànim de molta gent, especialment en el de les dones, les quals, degut a la carestia, escassetat i tota la sèrie de complicacions que troben per adquirir els aliments precisos, es deixen influenciar per la idea que acabant-se la guerra, sia com

sia, aquest veritable i cotidià problema per a elles quedarà resolt i la tranquil·litat retornarà, portant-los el benestar tan desitjat.

Tenim el convenciment que la guerra podrà ésser més o menys llarga, i que assolirem la victòria, no per la força que ens pugui donar les armes, sinó per la força moral que ens dona la raó en la lluita per a la defensa d'uns ideals redemptors de llibertat absoluta per a tots.

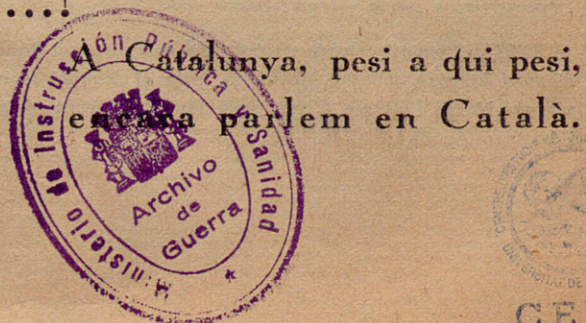
També és una gran certesa que sempre la victòria es decanta per aquell sector que posseeix la reraguarda més disciplinada i que menys privacions del més precís té, i que per al seu sosteniment necessita.

Per tant, on els governants han de posar la màxima atenció és en el problema dels proveïments de la reraguarda, puix si aquest no està organitzat adequadament, és aprofitada la seva desorganització pels elements emboscats per a produir pertorbacions constants per a fer decaure la moral de la massa que en la reraguarda treballa incansablement per al sosteniment dels fronts de lluita.

Cal, a més, que es creï un servei, amb la màxima perfecció, per a evitar que els que persegueixen aquesta pertorbació puguin semblar la seva llavor en els mercats on acudeix la massa a procurar-se els productes precisos, i que la poca escrupulositat d'alguns fa elevar a uns preus veritablement inassequibles per aquells treballadors que depenen d'un salari reduït, donant-los facilitats per a adquirir les mercaderies naturals del país a preus relativament en consonància amb els mitjans de vida i compensacions que pel seu treball percebeixen.

També és necessari evitar la constant exhibició d'aquelles taules que es veuen en els restaurants de luxe, que proveïdes dels menjars més succulents irriuen l'ànim del ciutadà que passa amb voluntat per tota mena de privacions, i en veure aquest espectacle la seva fermesa sofreix un decaïment, i aquest s'accentua amb peri-

Per si algú ho ha oblidat, li recordarem...!

CEHI